

wij 22

WIJ vertellen

Project waardigheid en trots

Pagina 5

WIJ zorgen

Huisdieren: bron van plezier,
ook in onze locaties!

Pagina 6-7

WIJ doen

Elke vrijdag roeien

Pagina 9

WIJ beleven

Heerlijk genieten in de veilige
tuin van Woudsoord

Pagina 11

VOORWOORD

Pagina 3

WIJ VERTELLEN

Medewerkertevredenheidsonderzoek
Project waardigheid en trots

Pagina 4
Pagina 5

WIJ ZORGEN

Huisdieren: bron van plezier, ook in
onze locaties!

Pagina 6-7

WIJ DOEN

Familie Vork: passie voor voetbal
Reneé Jannes: elke vrijdag roeien

Pagina 8
Pagina 9

WIJ BELEVEN

Eén man, twee musea
Heerlijk genieten in de veilige tuin van
Woudsoord

Pagina 10
Pagina 11

Recept: Japanse hartige taart met kipfilet en zalm
Woordzoeker
Oud-havenmeester Piet Olijerhoek
Agenda/kalender/info

Pagina 12
Pagina 13
Pagina 14
Pagina 15

Huisdieren: bron van plezier, ook in onze locaties!

Familie Vork: passie voor voetbal

Eén man, twee musea

Oud-havenmeester Piet Olijerhoek

COLOFON

Redactie

Elly van Lammeren
José van Heiningen
Matty Zwemer
Ingrid Kraakman
Anneke Hoogeveen (gastlid)

Redactieadres WIJ

Postbus 66
2380 AB Zoeterwoude
wij-redactie@wijdezorg.com

Vormgeving en productie

Tikken & Meer
SeaviewDesign

Tekst

José van Heiningen
Matty Zwemer
Saskia Liefbroer
Ingrid Kraakman

Fotografie

Shutterstock
WIJdezorg archief
Monique Voorham

Oplage 2.495 stuks

Beste Lezer

Anno 2016 vraagt het werk veel van onze medewerkers. De overheid komt almaar met nieuwe regels en ook in onze organisatie spelen de nodige veranderingen: we gaan bijvoorbeeld steeds meer werken in zelfstandige teams en zijn bezig met de invoering van het Elektronisch Cliënten Dossier (ECD). In hun werk, maar ook daarbuiten moeten medewerkers continu uitleg geven, zelfs over de effecten van overheidsmaatregelen waarop zij zelf totaal geen invloed hebben. Komen ze op een verjaarsfeestje, dan vinden ze het soms gewoon lastig om te vertellen dat ze in een verpleeghuis werken.

Ondanks die toegenomen druk hebben onze medewerkers gelukkig toch nog altijd veel plezier in hun werk. Ze weten zich gewaardeerd door de cliënten die zij verzorgen, dat helpt natuurlijk ook. In ons jongste klanttevredenheidsonderzoek scoorden onze medewerkers 7,8.

Misschien ligt het niet zozeer aan de kwaliteit van de zorg, maar aan de hoge verwachtingen, dat er zoveel negatieve geluiden over de verpleeghuizen klinken. Pas geleden las ik een artikel in Medisch Contact, waarin vijf hoogleraren ouderengeneeskunde stellen dat onze samenleving irreële verwachtingen heeft van de laatste levensfase. Zij betogen dat het geen kommer en kwel is in Nederlandse verpleeghuizen. Volgens hen ontstaat dat beeld vooral doordat publiek, pers en politiek niet (willen) weten hoe het allerlaatste stukje van een mensenleven eruit kan zien.

Inderdaad, ouderdom komt met gebreken en dat is gewoon niet leuk. Maar wat is fijner dan in een rustige omgeving oud te mogen zijn? Met de juiste zorg, die aansluit op wie jij bent?

Vandaag de dag wordt de klager heel erg beloond en gehoord, met als effect dat allerlei instanties zich gaan indekken. We krijgen steeds meer vragenlijsten en inspecties, en we moeten werkelijk alles vastleggen. Nog even en we moeten noteren dat we onze cliënten ook tussen de tenen hebben afgedroogd! En van de Arbo

Marja van der Valk
bestuurder WJdeZorg

moeten we tegenwoordig dagelijks turven wat er wel en niet schoongemaakt is. Wie doet dat ooit thuis?

Blijkbaar kunnen en durven we niet meer te vertrouwen dat je goede zorg kunt leveren zonder dat alles wordt vastgelegd. Alles borgen, dat vind ik een nadeel van de huidige tijd en ik vind het ook moeilijk te verkopen naar onze medewerkers. Ik wil dat ze goede zorg leveren, zorg die ik zelf ook zou willen krijgen als ik oud ben. En dat de koelkast twee keer per dag op temperatuur wordt gecheckt, dat zou me dan totaal niet interesseren. Medewerkers voelen een grote druk om te voldoen aan een groeiend aantal regels en verwachtingen, maar zijn onze ouderen daarmee geholpen? Wanneer medewerkers continu bezig zijn met vastleggen wat ze doen, dan gaat dat ten koste van tijd en aandacht voor de cliënt.

Een zorgleefplan bijhouden, afspraken vastleggen, uitleggen wat je doet is prima, maar niet tot in het absurde en vanuit de verdediging.

Laten we zorgen, laten we gewoon doen!

MedewerkerMonitor2016

Tevredenheid medewerkers WIJdeZorg beter dan de branche

Onlangs deed WIJdeZorg mee aan een tevredenheidsonderzoek onder medewerkers van zorginstellingen, een initiatief van brancheorganisatie Actiz. Kwaliteitsmedewerker Carola Cuvelier vat de resultaten kort en krachtig samen: “We doen het goed samen en we hebben het goed bij WIJdeZorg.”

WIJdeZorg houdt om de paar jaar een tevredenheidsonderzoek onder haar medewerkers. Belangrijk, zeker ook nu er zoveel beweging is binnen de zorgsector én bij WIJdeZorg (denk bijvoorbeeld aan de komst van het Elektronisch Cliënten Dossier en het scholingstraject voor de zelfstandig werkende teams).

Prijsuitreiking Woudsoord

Resultaten

In het onderzoek kregen medewerkers vragen over vijf onderwerpen: mogelijkheid tot veranderen, werkbeleving, aantrekkelijkheid van het werk, toekomstgerichtheid en cliëntgerichtheid. Bij het overgrote merendeel van de vragen lag de score op 7 of hoger – minimaal een ruime voldoende dus!

WIJdeZorg scoort op alle onderdelen beter dan de branche, constateert Carola. “Ik heb een aantal bijeenkomsten bijgewoond en de resultaten van de andere zorginstellingen gezien, en ik kan oprecht zeggen: we blinken uit in tevredenheid! Bij het maken van mijn analyse kwam ik tot de conclusie dat het lastig is verbeterpunten te zien als de score zo goed is. Ik zou zeggen: goed is goed, als beter niet beter is!”

Verbeterpunten

Het MT heeft de resultaten besproken en besloten, dat er geen vaste regels zijn voor het maken van verbeterplannen. “De managers bespreken de uitslagen binnen de locaties met de teams”, aldus Carola. “Blijkt er behoefte tot verbeteren, dan kan er altijd een verbeterplan worden gemaakt.”

Even wennen

De uitvoering van het onderzoek was ditmaal uitbesteed aan Deloitte, in plaats van – zoals in eerdere jaren - PwC. Voor de hele branche gaf dit bij de aanvang wat ongemakken. “Het gebruik van de inlogcode en het moeten invullen van leeftijd en functie zijn veel gehoorde punten van kritiek”, zegt Carola. “In onze feedback hebben we dit aan Deloitte gemeld.”

De combinatie van inlogcode, leeftijd en functie is nodig om de informatie te kunnen groeperen per organisatie en werksoort. Carola: “WIJdeZorg krijgt per tien reacties maar één uitslag. Dit moeten dus mensen van dezelfde locatie/dezelfde leeftijd en dezelfde functiegroep zijn. Mensen die bijvoorbeeld net als ik een unieke functie hebben of weinig functiegenoten hebben, worden bij de rest van de respondenten gevoegd. Er wordt of kan geen directe relatie worden gelegd tussen inlogcode, leeftijd, functie en het antwoord. Met andere woorden: de verstrekte informatie is niet te herleiden tot de persoon.”

Opkomst

Bij WIJdeZorg nam 44,75% van de medewerkers deel aan het onderzoek, terwijl de branche een gemiddelde opkomst van 45,9% noteerde. Locatie Woudsoord had het hoogste aantal respondenten. Bestuurder Marja van der Valk beloofde dit op 2 juni jl. met een cheque ter waarde van € 1.000. Alle medewerkers mochten ideeën opperen voor de besteding van het bedrag. Er is besloten om twee verschillende teamuitjes te organiseren.

Meedoen in 2018

Meedoen aan de MedewerkerMonitor loont dus echt de moeite. Ieder weet nu hoe de vlag erbij hangt en de collega's van Woudsoord gaan genieten van een teamuitje. De kans is aanwezig dat er over twee jaar weer een onderzoek onder de medewerkers wordt gehouden. Meedoen dus!

Project waardigheid en trots

Extra geldmiddelen voor zinvolle dagbesteding en deskundigheidsbevordering

Het Rijk stelt voor de periode 2016-2020 extra middelen ter beschikking om de hervormingen in de langdurige zorg in goede banen te leiden. Deze middelen worden ingezet voor een zinvolle dagbesteding van cliënten en voor deskundigheidsbevordering van medewerkers. Wat zijn de plannen van WIJdeZorg?

“Afgelopen tijd hebben alle WIJdeZorg-locaties een inventarisatieronde gehouden”, vertellen locatiemanagers Irene Keijzer (Aarhoeve, locatie Nieuwkoop) en Anton Verhees (Emmaus, Jacobus en Woudsoord). “Op welke manieren kunnen we cliënten een zinvolle dagbesteding bieden? Hebben zorglocaties nieuwe ervaringen of ideeën en kunnen we van elkaar leren? Daarnaast hebben we gekeken op welke terreinen de grootste behoefte aan deskundigheidsbevordering bestaat. Natuurlijk hebben we de cliëntenraden en OR advies gevraagd en hun adviezen meegenomen in de besluitvorming.” WIJdeZorg is blij met de extra middelen die het Rijk ter beschikking stelt. We kunnen nu gemakkelijker investeren in uitbreiding van dagbestedingsactiviteiten. Bovendien kunnen we onze opleidingsplannen versneld aanpassen aan de veranderende zorgbehoefte van cliënten.

Zinvolle dagbesteding

Circa 70% van de gelden wordt ingezet voor zinvolle dagbesteding. De cliëntenraden hebben voorstellen gedaan en elke locatie heeft een lijst met welzijnsactiviteiten opgesteld. “Een aantal van die activiteiten pakken we gezamenlijk op”, vertelt Irene. “Om een paar voorbeelden te noemen: de tovertafel (met een groot ‘touchscreen’ als tafelblad), het project zorgdieren (huisdieren op bezoek), contactclowns (speciaal voor bewoners met dementie) en een toolkit met muziekinstrumenten.” Anton: “Kostbare zaken, zoals de tovertafel, kunnen we collectief aanschaffen en in de locaties laten rouleren. Overigens reserveren we ook een deel van het geld voor het inwilligen van individuele bewonerswensen, die niet uit de gewone middelen kunnen worden betaald. Denk bijvoorbeeld aan een dagje uit of een bezoekje aan familie.”

Deskundigheidsbevordering

Bij deskundigheidsbevordering zet WIJdeZorg vooral in op psychiatrische kennis in relatie tot dementie.

Clown Toet op bezoek in Woudsoord

Irene: “Mensen blijven langer thuis wonen. Zij komen bij ons wonen als zij meer en complexere zorg nodig hebben. Daarbij zien we ook dat het aantal cliënten met psychiatrische problematiek toeneemt.”

WIJdeZorg gaat de extra gelden onder meer gebruiken voor de bijscholing van medewerkers op het gebied van de psychiatrie, inclusief scholing van activiteitenbegeleiders in het omgaan met specifiek gedrag. Daarnaast willen we onze wijkverpleegkundigen training geven over casemanagement dementie, om hen nog beter toe te rusten voor het organiseren van de zorg rond thuiswonende cliënten met dementie. In elk thuiszorgteam willen we bovendien een medewerker opleiden tot Gespecialiseerd Verzorgende Psychogeriatric (GVP'er). Ook deskundigheidsbevordering op het gebied van de palliatieve zorg (zorg in laatste levensfase) staat op het programma. Anton: “Bij deskundigheidsbevordering zoeken we naar manieren om kennis gemakkelijk over te dragen. Zo kunnen activiteitenbegeleiders hun nieuw opgedane kennis straks via het ‘olievlekprincipe’ overdragen op andere collega's. Ook E-learning biedt goede mogelijkheden, op zelfgekozen momenten. We vinden het belangrijk dat er gedifferentieerde kennis ontstaat. Niet iedereen hoeft alles te weten, maar je moet wel weten bij wie je de benodigde kennis kunt vinden.”

Huisdieren: bron van plezier, ook in onze locaties!

In de locaties van WIJde zorg komen regelmatig huisdieren op bezoek. Verschillende woongroepen hebben een eigen huisdier, zoals een vogel, een konijn of cavia. Voor veel bewoners een bron van plezier!

Aarhoeve

Elke week een hond over de vloer

De woongroep voor mensen met dementie in locatie Aarhoeve krijgt sinds kort op dinsdagmiddag hondenbezoek. Activiteitenbegeleidster Anneke Hoogeveen: "Mensen die vroeger altijd een huisdier hadden, kunnen dat natuurlijk ontzettend missen. Een van onze bewoners is daar vaak heel verdrietig over. Zo ontstond het idee voor ons 'hondenproject': elke week een uurtje een hond over de vloer. Op onze oproep reageerden zes mensen, die nu bij toerbeurt bij ons langskomen met hun hond. Een van hen neemt er zelfs twee mee, de teckels Tim en Teun. Ook krijgen we onder meer bezoek van een chihuahua en een golden retriever, met hun baasjes."

"Fijn om ze af en toe even te aaien.

Vroeger had ik thuis ook dieren, waaronder een hond."

Omdat sommige bewoners juist bang zijn voor honden, vindt het hondenuurtje niet in de huiskamer van de woongroep plaats, maar in een andere ruimte. Voor de hondenliefhebbers is het elke keer genieten, aldus Anneke. "Stralende gezichten!

Ze vinden het fantastisch om de honden te aaien en met ze te spelen. Kleine honden zoals Tim en Teun komen ook gezellig op schoot. We praten wat over huisdieren, het is een heerlijk uurtje."

Van poes tot kanarie

Locatie Rhijsdael heeft in de woongroepen voor mensen met dementie verschillende dieren onder haar dak: een kanarie, een konijn, een cavia en zelfs een poes.

Woongroep Saargebied

Mevrouw Kruyt heeft een lieve poes, die luistert naar – onder andere – de namen Poelepetaat, Poekiepoes of kortweg Poes. Toen zij van haar zorgappartement naar de woongroep verhuisde, verhuisde de poes mee.

Rhijndael

Poelepetaat blijft in principe op de kamer van mevrouw Kruyt, maar een enkele keer komt ze ook wel even in de huiskamer. Mevrouw Kruyt vraagt zich weleens af wat Poes van de situatie vindt – ‘ze kan niet meer haar normale poezenmanieren uitvoeren’ - maar ze is wel heel blij dat ze haar nog bij zich heeft.

Woongroep Prinsenschouw

In deze woongroep genieten de bewoners van het gezelschap van het konijntje Doris en de cavia Saartje. De beestjes waren een paar weken oud, toen ze op Prinsenschouw kwamen wonen en zijn totaal aan elkaar verknocht. Toen Doris ‘geholpen’ werd en een paar dagen ergens anders moest verblijven, wilde Saartje gelijk niet meer eten. Doris en Saartje zitten in een grote kooi. ’s Avonds spelen ze in een ren op de vloer, goed in het zicht voor alle bewoners. Ook zitten ze regelmatig een poosje op tafel, op een speciale doek en kunnen bewoners gemakkelijk een beetje met ze spelen. Meneer Vogelsang helpt vaak om Doris en Saartje water en eten te geven.

Wijde zorg staat open voor huisdieren, maar heeft niet de mogelijkheid om de complete zorg op zich te nemen. Dat betekent dat de zorg moet worden geregeld door familie, vrijwilligers en de bewoners zelf. In de praktijk werkt dat prima.

“Ik vind het leuk om een beetje naar buiten te kijken en naar Ted natuurlijk.”

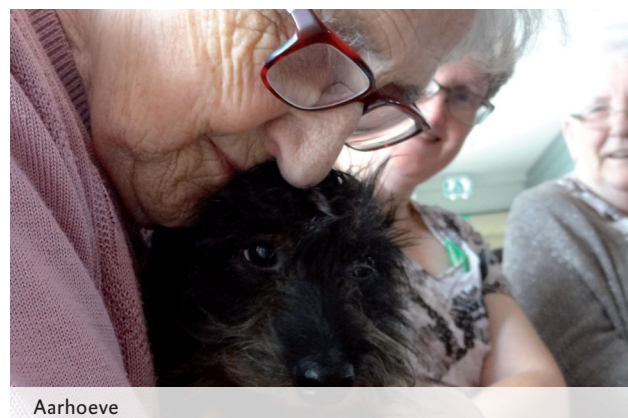
Meneer Kraan vindt de diertjes hartstikke leuk. “Fijn om ze af en toe even te aaien. Vroeger had ik thuis ook dieren, waaronder een hond.”

Woongroep Boerenschouw

Sinds twee jaar heeft kanarie Ted zijn plekje op de woongroep. Hij zit gezellig in zijn kooitje voor het raam, hipt wat heen en weer, en geeft af en toe een riedel. Meneer Selier gaat na het eten vaak een tijdje in de stoel naast de kooi zitten. “Ik vind het leuk om een beetje naar buiten te kijken en naar Ted natuurlijk.” Af en toe komen Doris en Saartje van de naburige woongroep op bezoek. Daar hebben de bewoners ook altijd veel plezier in!

Rhijndael

Aarhoeve

Familie Vork

Passie voor voetbal

Alle leden van het gezin van Hellen Vork, praktijkopleider in de locaties Aarhoeve en Nieuwkoop, zijn actief bij voetbalvereniging NSV'46 in Noorden. "Onze zaterdagen zitten altijd vol."

In het seizoen staat de zaterdag in het teken van voetbal. Dochters Sanne (13) en Iris (10) spelen - thuis of uit - een wedstrijd, Hellen begeleidt het team van Iris en Walter combineert zijn werkzaamheden voor het jeugdbestuur met het aanmoedigen van zijn dochters. Ook doordeweeks besteden alle gezinsleden de nodige tijd aan hun sport: Hellen geeft training, de meisjes trainen en Walter steekt heel wat uurtjes in bestuurswerkzaamheden.

Keepen en trainen

Zowel Hellen als Walter voetbalden al in hun jonge jaren bij NSV'46. Toch ontloek de liefde niet op de club, maar toen ze elkaar tegenkwamen in een café in Nieuwkoop. Hellen begon op haar 10e met voetbal. "De keuze was snel gemaakt, want al mijn vriendinnen zaten op voetbal", vertelt ze. "Bovendien was het de enige sport die je in Noorden kon doen, behalve gymnastiek en tennis. Voor alle andere sporten moest je naar Nieuwkoop."

Zelf was ze altijd keeper. "Duiken naar de bal, de kick om hem tegen te houden, dat vond ik heerlijk!" Met haar team werd ze verschillende keren kampioen.

Hellen Vork

Dochters Sanne en Iris op de foto met een profvoetballer

Op haar 18^e werd ze bovendien actief als trainer. Hiervoor volgde ze onder meer de cursus pupillen- en juniorentrainer van de KNVB. "Ik train nu al zo'n 20 jaar meidenteams. Vroeger vaak meisjes tussen de 12 en 18 jaar, maar tegenwoordig het team waarin mijn jongste dochter speelt." Walter voetbalde bij de A-jeugd en werd eveneens kampioen met zijn team. Helaas moest hij al snel stoppen, omdat hij problemen met zijn knieën kreeg. Hellen: "Dat was natuurlijk flink balen, maar hij vond een nieuwe passie als lid en later voorzitter van het jeugdbestuur."

In de voetsporen

Toen de dochters zich aandienden, stopte Hellen met voetballen, maar ze bleef actief als trainer en begeleider. De meisjes traden al jong in de voetsporen van hun moeder. "Ze zijn op hun vijfde begonnen en spelen vanaf hun zesde in een team. Afgelopen jaar werd het team van Sanne, MD7, kampioen." Nu Hellen zelf niet meer voetbalt, doet ze aan fitness om in conditie te blijven. "Belangrijk, want als praktijkopleider loop ik een stuk minder dan toen ik nog als verzorgende werkte", lacht ze. "Ik vind het fijn om sportief in de weer te zijn, al hang ik op z'n tijd ook graag op de bank."

De damesafdeling van NSV'46 is in de ruim 40 jaar van haar bestaan flink gegroeid. "Vrouwenvoetbal wordt steeds populairder", constateert Hellen. "Vrouwelijke collega's van WIJde zorg ben ik nog niet tegengekomen op het veld, maar ik zie regelmatig hun dochters."

Elke vrijdag roeien

Renée Jannes: 'Ik heb echt iets met water'

Op vrijdagochtend gaat Renée Jannes, wijkverpleegkundige en casemanager dementie in Kaag en Braassem, altijd roeien met haar vaste roeigroep. Als het weer het maar even toelaat maken ze een rondje over de Reeuwijkse Plassen. "Op het water zie je zo mooi de seizoenen!"

Voor Renée is haar vrijdagse roeiochtend een perfecte manier om te ontspannen na een drukke werkweek. "Roei ik een keertje niet, dan voelt dat niet goed. Op het water kan ik echt mijn hoofd leegmaken." Sinds 2005 roeit ze altijd samen met dezelfde vier vrouwen. "We hebben elkaar goed leren kennen. Om de beurt nemen we een thermoskan koffie mee en onderweg leggen we altijd even aan om samen koffie te drinken, heel gezellig. Een rondje Reeuwijkse Plassen duurt zo'n anderhalf uur, en inclusief koffiepauze zijn we al snel twee uur onderweg. Het is best pittig, al wisselen we onderweg wel twee keer van stuurvrouw. Dat gaat altijd in goede harmonie. In principe gaan we elke vrijdag de plassen op, maar als het weer echt te slecht is, blijven we binnen en roeien we op de roeiapparaten van de club. Er wordt hoe dan ook getraind."

Wherry

Het groepje roeit bij de Roei- en Zeilvereniging Gouda, in een wherry (houten roeiboort) met plek voor vier roeiers en een stuurvrouw. Toen Renée in 2005 begon met roeien, moest ze eerst drie diploma's halen. "Je moet bijvoorbeeld alleen een wherry kunnen roeien en het is ook heel belangrijk dat je als stuurvrouw de juiste commando's weet te geven." Ook buiten de vaste trainingsdag is het vijftal regelmatig op het water te vinden. "We hebben bijvoorbeeld de Goudse mijl geroeid: een wedstrijd over 1850 meter. Daarvoor moesten we wel flink trainen op kracht en commando's! Verder doen we graag mee aan tochten, die onze vereniging organiseert. Af en toe huren we een boot bij een andere vereniging, zodat we een nieuw gebied kunnen verkennen. Zo hebben we bij Nieuwkoop en Leiden geroeid. Bij roei- en zeilvereniging Amstel namen we deel aan de Amsteltocht: lekker roeien door de Amsterdamse grachten en na afloop gezellig eten in het clubhuis."

Altijd weer anders

Volgens Renée is roeien een sport die je tot op hoge leeftijd kunt blijven beoefenen en dat wil ze ook zeker doen. Niet verwonderlijk, want naar eigen zeggen heeft ze echt iets met water. Ze zwemt graag (ook in de Reeuwijkse Plassen!) en kan uren zitten vissen. Daarnaast is ze een enthousiaste zeilster. "Deze zomer ga ik twee weken in Griekenland zeilen, heerlijk!" Elke vrijdag geniet ze van de schoonheid van de Reeuwijkse Plassen. "Afhankelijk van de wind gaan we een bepaalde kant op en iedere keer is het weer anders: het weer, de wisseling van de seizoenen. Het najaar is toch wel mijn favoriet, met de verkleuring van het riet en de oevers, maar ook het voorjaar is prachtig, met al dat nieuwe leven en het prille groen. Het is gewoon altijd mooi!"

"Afhankelijk van de wind gaan we een bepaalde kant op en iedere keer is het weer anders: het weer, de wisseling van de seizoenen."

Eén man, twee musea

Henk de Boer: 'Ik heb geen hang om het te hebben, maar wel om het te laten zien.'

Aan het Zuideinde 107 in Nieuwkoop opende Henk de Boer onlangs zijn tweede museum. Een heerlijke plek om even terug te keren naar vroeger tijden. De naam belooft een warm welkom: 'Kom d'r in!'

Henks nieuwe museum is gevestigd in een voormalige smederij, die hij eind 2014 samen met zijn dochter kocht. "We hebben het pand in tweeën gesplitst: mijn dochter gebruikt de ene kant voor opslag, de andere kant is voor mijn museum."

'Kom d'r in' herbergt onder meer een oude DAF 55, een vintage Bruynzeelkeuken, een bakkerskar, een ladenkast met verfpigmenten, schoenmakersleesten, wanden met gereedschap, oude schaatsen, een brandkast uit 1938 – te veel om op te noemen! Henk is er bijna elke dag en hij vindt het geweldig als mensen binnenstappen. "Van mij krijgen ze een lekker bakje koffie erbij. Gewoon even de gezelligheid, dat moet je erin houden. Zo belangrijk!"

Jaren '50

Aan de Industrieweg in Nieuwkoop staat Verleden Tijd, Henks eerste museum. Hier exposeert hij zijn collectie uit de jaren '50, met onder meer keukengerei, smederijgereedschap, oude radio's en tv's. Ook het winkeltje uit 'Moeder, ik wil bij de revue' heeft hij compleet nagebouwd.

Rijst de vraag: hoe kwam Henk op het idee om een museum te beginnen? Dat zit zo. In 1964 begon hij zijn timmerbedrijf aan het Zuideinde. Het hoekje dat hij inrichtte met doe-het-zelf-materialen groeide uit tot de Multimate bouwmarkt aan de Industrieweg, die tegenwoordig door zijn zoon en dochter wordt bestierd. "Mijn vrouw werkt er nog elke dag, maar ik kom er alleen om koffie te drinken", lacht hij. "Drie chauffeurs op een auto, dat wordt niets."

"We zijn nu bezig met het gereedmaken van ons rijdende museum, een kar waarin we een collectie oud gereedschap laten zien."

Henk de Boer

Perfekte plek

Bij een verbouwing van de Multimate ontstond een perfecte plek voor de spullen die hij in de loop der jaren had verzameld. "Mensen zijn blij als hun oude spullen ergens goed terecht komen en ik heb altijd heel veel gekregen", zegt hij. "Het begon met oude gereedschappen, maar daar kwam al snel van alles bij. Zelf heb ik geen hang om het te hebben, maar wel om het te laten zien. Precies daarom heb ik mijn eigen museum ingericht."

Henk kan rekenen op een vaste ploeg vrijwilligers, die hem bijvoorbeeld helpen bij het schoonmaken van materialen. "We zijn nu bezig met het gereedmaken van ons rijdende museum, een kar waarin we een collectie oud gereedschap laten zien. Daarmee gaan we straks langs verschillende evenementen in de omgeving."

Kom op bezoek!

Henk hoopt dat nog veel meer mensen de weg naar zijn musea vinden. Voor museum Verleden Tijd geldt bezoek op afspraak, maar bij 'Kom d'r in' kun je het altijd proberen. Henk vraagt geen entree, maar vindt het fijn als je ter plekke wat doneert aan KiKa (Stichting Kinderen Kankervrij).

Bel voor een afspraak 0172-57 22 08 (tussen 12.00 en 13.00 uur of na 17.00 uur)

Heerlijk genieten in de veilige tuin van Woudsoord

De spiksplinternieuwe tuin van locatie Woudsoord is een lust voor het oog. “Het is hier echt genieten”, zegt mevrouw Van der Star.

Het is nog niet zo lang geleden dat mevrouw Van der Star vanaf haar kamer op de eerste verdieping uitkeek op een enorme modderboel. “Het was koud en nat, maar de vrijwilligers gingen gewoon door met het aanleggen van de paden”, vertelt ze. “Toen ze daarmee klaar waren, kwamen er dames die de plantjes een plekje moesten geven. Hoe zal het worden, dacht ik vaak. Wat moet het prachtig zijn als straks alles in bloei staat!”

Opening

Op 14 mei verrichtte Piet de Graaf, voorzitter van de Cliëntenraad, de opening van de veilige tuin, samen met mevrouw Van der Star. “Er stond een harde wind”, zegt ze. “Helaas was het geen weer om lang in de tuin te blijven, maar wat zag het er allemaal prachtig uit, met mooie paden, gezellige zitjes en planten die al aardig in bloei begonnen te komen!”

In de afgelopen zomermaanden is alles flink gegroeid. “Met mooi weer is het hier heerlijk tussen al die kleurige planten en het frisse groen”, zegt mevrouw Van der Star. “Lekker buiten eten en naar de passerende boten kijken.”

Vrijwilligers

Locatie Woudsoord had al geruime tijd plannen voor de aanleg van een veilige tuin. “Maar er moesten eerst wel centjes komen”, zegt mevrouw Van der Star. Die centjes kwamen er via twee speciaal georganiseerde markten en via een groot aantal sponsors (bedrijven, bewoners, familieleden, medewerkers en WJZ zelf). Ook de Vrienden van Aar en Amstel (de voormalige WJZ-gelocation in Nieuwkoop) droegen bij: zij sponsorden de tuinmeubels. Daarnaast kon Woudsoord rekenen op een groot aantal vrijwilligers, die meehielpen bij de aanleg. “Ik wil graag iedereen bedanken die een bijdrage heeft geleverd”, zegt mevrouw Van der Star. “Zij hebben gezorgd voor een schitterende tuin!”

Mevrouw Van der Star in de veilige tuin.

Veilige tuin

De tuin heeft brede paden die tot wandelen verleiden en is rondom afgesloten met een fraai hek. Jong en oud, van de allerkleinsten tot mensen met dementie – iedereen kan zich er veilig bewegen, zonder het risico om te verdwalen of in het water te belanden. Woudsoord hoopt dat de tuin een echte ontmoetingsplek wordt, niet alleen voor de bewoners en hun bezoekers, maar ook voor de inwoners van Woubrugge. Bij lekker weer is het natuurlijk een perfecte plek om even neer te strijken voor een kopje koffie of een glaasje wijn, en in overleg kan er bijvoorbeeld ook een high tea worden geserveerd. Daarnaast haakt Woudsoord regelmatig aan bij lokale evenementen, zoals de Waterrecreatiedag van 18 juni jongstleden. Veel deelnemers genoten toen in de tuin van een portie poffertjes of koffie met gebak.

Japanse hartige taart met kipfilet en zalm

- Japans Hoofdgerecht
- 30-60 min.

INGREDIËNTEN: (Voor 3 personen)

1 kipfilet; 150 g zalmfilet; 6 plakjes bladerdeeg; 2 stelen prei; 1 ui; 2 teentjes knoflook; een paar Shi-taki's of andere paddenstoelen; rijstazijn; Japanse sojasaus; sesamololie; sesamzaad; beetje plantaardige olie; beetje paneermeel; 1 ei

HULPMIDDELEN:

Springvorm, wok, kwastje om in te vetten

Vorbereiding:

Verwarm de oven voor op 220 graden. Laat de plakjes bladerdeeg ontdooien. Week de paddenstoelen (indien deze gedroogd zijn) en snijd ze klein.

Bereidingswijze:

Snijd de kipfilet, zalmfilet, prei, ui en knoflook fijn. Bak de kipfilet in de wok, voeg de prei, ui en knoflook toe. Voeg een scheutje rijstazijn, een wat grotere scheut Japanse sojasaus en een beetje sesamololie toe (het meeste sojasaus, een beetje minder rijstazijn en nog wat minder sesamololie). Dit naar eigen inzicht. Voeg daarna de zalm en de paddenstoelen toe, goed doorroeren en nog even doorwarmen. Proef even of u voldoende sojasaus, rijstazijn en sesamololie hebt toegevoegd, zo nodig nog wat erbij doen. Vet de bakvorm in met een beetje plantaardige olie, gemengd met een beetje sesamololie. Rol het bladerdeeg uit en bekleed de bakvorm hiermee (zorg dat je wat bladerdeeg overhoudt om de taart mee af te dekken). Bestrooi de bodem met een dun laagje paneermeel. Breek een ei boven het kip/zalmmengsel en schep dit er doorheen. Schep het kip/zalmmengsel in de taartvorm. Dek af met het restant bladerdeeg. Bestrijk de bovenkant met wat sesamololie en strooi er wat sesamzaadjes overheen. Bak de taart in ongeveer 40 minuten in de oven goudbruin en gaar.

Serveertip:

U kunt er een salade met sesamdressing bij eten.

Eet smakelijk!

Woordzoeker

G	L	A	S	P	O	E	I	E	R	G	R	O	E	P	E	R	E	N	
E	A	B	O	L	D	E	D	O	S	E	O	N	V	R	E	D	E	S	
L	A	O	C	V	T	L	O	G	O	P	E	D	I	E	M	G	L	E	
U	N	S	L	S	E	P	U	E	T	I	E	K	E	F	R	E	E	R	
K	O	M	O	P	S	D	I	H	V	E	R	L	E	N	G	S	E	L	
S	I	O	S	L	U	G	E	A	M	P	R	E	T	N	Z	F	T	I	
B	T	S	E	I	E	N	E	K	E	O	Z	U	E	E	F	O	O	E	
O	A	K	T	T	N	A	T	T	P	S	L	T	G	O	M	P	O	P	
D	N	N	A	L	P	I	E	H	A	L	S	E	B	L	G	P	N	N	
E	D	R	A	A	P	R	E	T	A	A	A	R	S	E	O	I	J	O	O
S	T	S	A	K	L	O	O	I	V	M	N	A	L	T	Z	P	G	O	
S	U	I	K	E	R	B	I	E	T	E	E	D	T	O	J	E	E	L	
Z	E	L	O	N	V	I	N	D	B	A	A	R	D	E	I	N	D	N	

- AARDEIND
 - ASZEEF
 - BOFFER
 - BOSMOS
 - CLOSET
 - DASSPELD
 - DEKPLAAT
 - DOZIJN
 - ENKELSPOOR
 - ERMEE
 - GEHAKT
 - GELUKSBODE
 - GEPIEP
 - GETAAND
 - GLASPOEIER
 - GODENZOON
- GROEPEREN
 - HEIPLAN
 - KLEUTER
 - KNOOP
 - LOGOPEDIE
 - LOONPEIL
 - MOLEST
 - NAIROBI
 - NATIONAAL
 - NOPJE
 - OMHULD
 - ONVINDBAAR
 - ONVREDE
 - OPGELD
 - OPPIJPEN
 - OVERSTE
- PEGEL
 - PUNTHAMER
 - SPELTEMPO
 - SPLITLAKEN
 - STRATEGIE
 - SUIKERBIET
 - TENGELS
 - TERPAARDE
 - TERUGLOPEN
 - TOOST
 - VASTEN
 - VERLENGSEL
 - VIOLKAST
 - ZOEKEN

De oplossing van de kruiswoordpuzzel uit WIJ 21 is:
Lentebloesem

De winnares is Helma Zevenhoven. Mevrouw Zevenhoven was tot vijf jaar geleden pedicure bij de Aarhoeve. Zij leest nog met veel plezier en interesse het WIJMagazine.

De oplossing van de Woordzoeker kunt u vóór 1 november 2016 sturen naar:
Redactie WIJ
Postbus 66
2380 AB Zoeterwoude
of mailen naar:
wij-redactie@wijdezorg.com

OPLOSSING?

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Oud-havenmeester Piet Olijerhoek

‘Ik heb een mooi leven gehad’

Piet Olijerhoek (1932) was ruim 30 jaar havenmeester van de jachthaven De Braassem in Oude Wetering. Ook na zijn pensionering bleef hij er nog jarenlang actief. “Ik ging met mijn 65° met pensioen en ben op mijn 76° gestopt.”

Het gezin Olijershoek had wel iets met water. Vader werkte op een baggerschip, Piets broer Koos werd brugwachter bij Nieuwe Wetering en broer Gerard voer het pontje over de Kaag. Zelf begon Piet aan de vaste wal, bij Bos Betonfabriek. Maar toen hij in 1953 de schippersdochter ontmoette die zijn vrouw zou worden, ging hij al snel op het zandschip van haar vader werken. Eenmaal getrouwd voeren zijn vrouw en hij op een eigen overslagschip, tot 1964. “Toen onze zoon Leo naar school moest, wilde moeder aan wal”, aldus Piet. “Zelf had ze op het internaat gezeten en dat wilde ze haar kinderen niet aandoen. Gelukkig kon ik aan de slag als havenmeester. We woonden in een huisje aan de Plantage, pal naast de jachthaven. Dat had ook wel z’n nadelen, want ze kwamen voor elk wissewasje bij je aan de deur.”

Groot vaarbewijs

In de jachthaven lagen veel boten van rijke mensen, vertelt Piet. “Een van hen had zelfs twee grote tjalken liggen en als ik wilde, mocht ik er met eentje varen. Wel eerst even vragen natuurlijk!” Ook de toenmalige minister Veringa had een boot in Oude Wetering liggen. “Ik ben weleens met zes ministers en hun vrouwen gaan varen”, aldus Piet, “en ook een keer met bisschop Zwartkruis van Haarlem. Omdat ik mijn groot vaarbewijs

had, kreeg ik nogal eens de vraag of ik een schip naar een vakantiebestemming wilde varen. Dan gingen de eigenaren met de auto en kwam ik met de boot.”

Geen vakantie

Zelf had Piet in het seizoen geen tijd voor vakantie. “Ik was zeven dagen per week aan het werk, alleen eind van de zomer gingen we altijd een weekje varen met het gezin. In het najaar gingen de boten op de kant en de loods in. Dat was allemaal handwerk, maar ik kreeg meestal hulp van Gerard en Koos. ’s Winters had ik het rustig, dan was ik bezig met onderhoud. Ook splitste ik touw en maakte ik scheepkabels.”

Oude werkkloffie

Als beloning voor zijn jarenlange inzet werd Piet op 16 april 2010 benoemd tot lid van de orde van Oranje Nassau. Niet dat hij iets in de gaten had. “Mijn kinderen hadden me wijsgemaakt dat ik een taxipasje moest ophalen bij het stadhuis. Mijn dochter had nette kleren klaargelegd, maar ik vond het belachelijk om die aan te trekken. Stond ik daar in mijn oude werkkloffie tegenover de burgemeester!” Tegenwoordig woont Piet in een servicewoning naast locatie Jacobus. Hij kijkt met veel plezier terug op zijn jaren op en rond het water. “Ik heb een mooi leven gehad.”

De heer Olijerhoek aan het werk op een zandschip

Evenementen Nieuwkoop

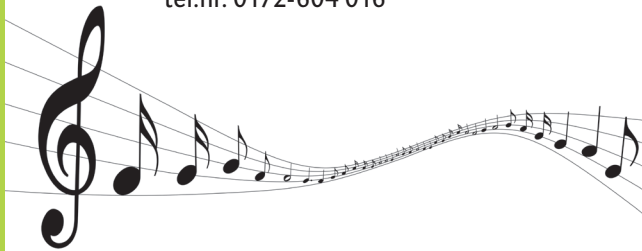
Zaterdag 29 oktober 2016
Aanvang: zaal open 19.00 uur

Hollands Sterrengala

Hollandse liedjes gezongen door - onder anderen - Marco den Hollander, Jan Keizer en Anny Schilder en De Havenzangers.

De kaartverkoop is gestart.

Locatie: Aardamseweg 75, 2461 CB Ter Aar
Info: www.marcodenhollander.nl of
tel.nr. 0172-604 016

Evenementen Kaag en Braassem

Vrijdag 30 september 2016
Aanvang: 21.30 uur

Pubquiz bij 't Veen

Diverse rondes samen met een team vragen beantwoorden over diverse onderwerpen. Het beste team wint een prijs.

Locatie: Langeweg 16
2371 EG Roelofarendsveen
Info: Tel.nr. 071-331 4585

Evenementen Alphen aan den Rijn

Maandag 14 november 2016
Aanvang: nog niet bekend

Lezing over Koudekerkse kastelen

De heer A. Dorrestein zal een lezing verzorgen over de geschiedenis van de Koudekerkse kastelen. Een klein dorp als Koudekerk kent een geschiedenis met vier kastelen. Het wordt een speciaal verhaal met opmerkelijke historische feiten.

Adres: Oudheidkamer, Dorpsstraat 55^A
2396 HD Koudekerk aan den Rijn
Info: www.historischgenootschapkoudekerk.nl

Evenementen Zoeterwoude

Zondag 25 september 2016
Inschrijven vanaf 09.30 uur

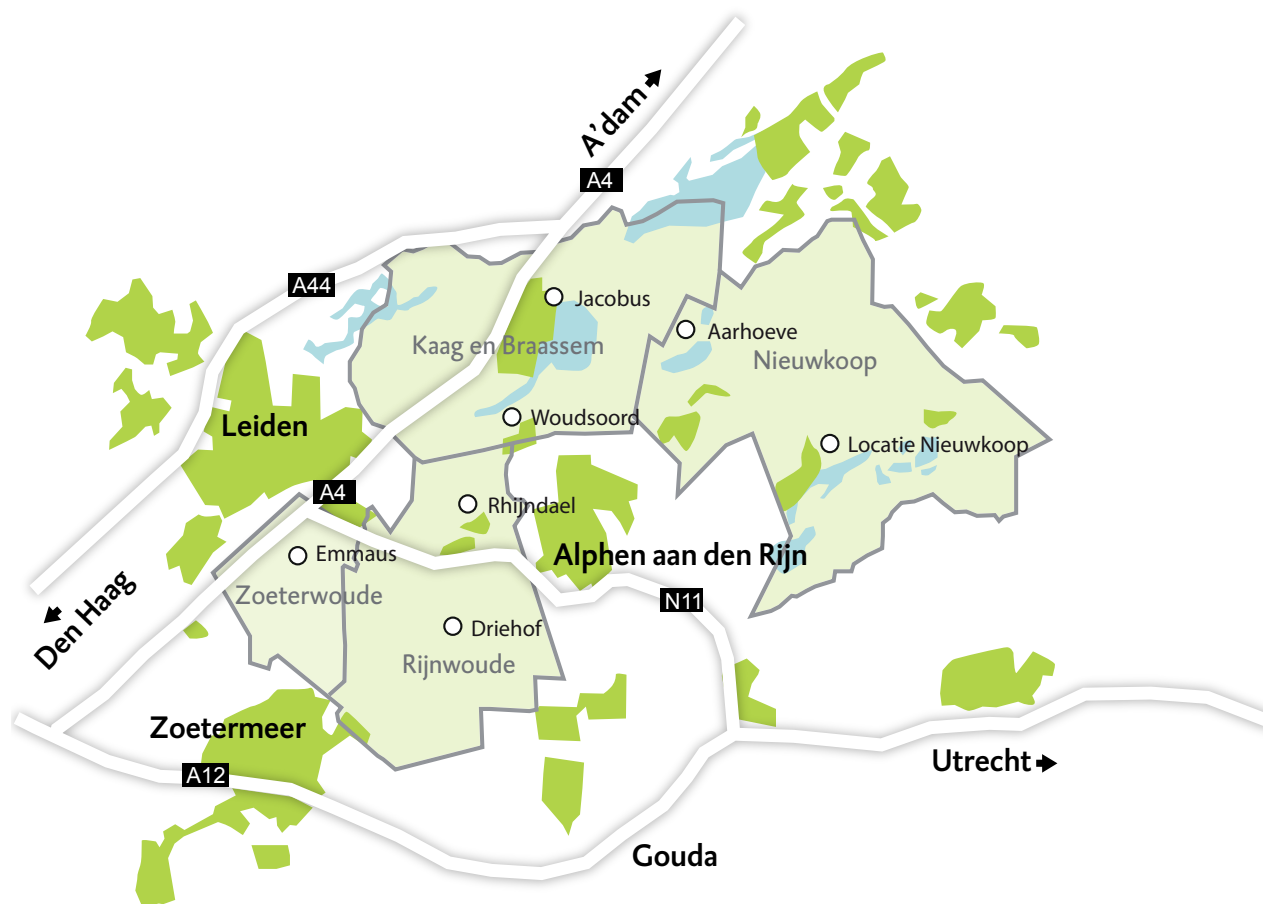
Groene Hard- en Wandelloop

Hardlopen over diverse afstanden, ook diverse routes om te wandelen.

Locatie: Sportpark Haasbroek
Nieuwe Weg 10
2381 NW Zoeterwoude

Zeven zorglocaties bij u in de buurt

wijdezorg

Zoeterwoude

Emmaus / Centraal kantoor

📍 Bennebroekweg 1
📧 2381 BS Zoeterwoude
@ info@wijdezorg.com

Alphen aan den Rijn

Rhijndael

📍 Europasingel 2
📧 2396 EM Koudekerk aan den Rijn

Driehof

📍 Dorpsstraat 27
📧 2391 BB Hazerswoude Dorp

Kaag en Braassem

Jacobus

📍 Saskia van Uylenburchlaan 1
📧 2377 CR Oude Wetering

Woudsoord

📍 Weteringpad 3
📧 2481 AS Woubrugge

Nieuwkoop

Aarhoeve

📍 J.M. Halkesstraat 33
📧 2461 RT Ter Aar

Locatie Nieuwkoop

📍 De Verbinding 48
📧 2421 EX Nieuwkoop

T. 088 209 1000
www.wijdezorg.com